

Lige så klart har det været for os, at det ikke er noget, som kan eller skal hastes igennem på en formiddag, og derfor kan jeg fuldt ud tilslutte mig statsministerens udtalelse om, at det er vigtigt, at en overdragelse er meget velforberedt, og at det er helt nødvendigt for det færøske samfund og for retssikkerheden.

Der har både efter mødet mellem justitsministeren og landsstyremanden for lovanliggende og efter statsministerens tale været rejst tvivl om, hvorvidt det er nødvendigt med en ændring af hjemmestyreløven. På Færøerne siger man ét, og i Danmark siger man noget andet. Derfor er det selvfølgelig også nødvendigt, at man bliver enig om, hvordan en overdragelse skal foregå.

Men det sætter vel også lys på den nuværende hjemmestyrelov, der er over 50 år gammel. Der er for mange tvivlsspørgsmål. Der er for mange uklarheder, som det er nødvendigt at få afklaret. Og som tiden går, bliver det mere og mere klart, at den bedste måde at få ryddet op i uklarhederne, at få klargjort, hvor ansvaret for de forskellige områder befinder sig, er at vedtage vores forslag til en selvstyrelov. Den vil være en værdig afløser til hjemmestyreløven, der har tjent for sig.

Dette er så den sidste folketingssamling i denne valgperiode, og på Færøerne er vi også inde i valgperiodens sidste lagtingssamling. Det er vel ikke for meget sagt, at når det drejer sig om selvstyrespørgsmålet, er der ikke mange resultater at påvise efter næsten 4 år: Masser af ord, masser af møder osv., men små resultater. Vi håber derfor, at næste valgperiode vil give den mulighed, som vi har ventet på, så vi kan få gennemført vores forslag til en selvstyrelov.

Óli Breckmann (KF):

Hr. formand. Statsministeren bekræftede i sin åbningstale det, som han har sagt fra starten af denne valgperiode, og det, som Folketinget har vedtaget, nemlig at det er det færøske folk, som bestemmer Færøernes fremtidige forhold til Danmarks Rige.

Det er en folkeretlig selvfølgelighed, som dog påvirkes af de tætte historiske, kulturelle, familiære og økonomiske bånd, der knytter Færøerne og Danmark sammen. »Dens brød man æder, dens vise man kvæder« er en sandhed uden modifikationer i rigsfællesskabets sammenhæng.

Landsstyret forsøgte på én valgperiode at afklare Færøernes politiske selvstyre med et efterfølgende opgør i det økonomiske mellemværen-

de. Men det måtte vi opgive på grund af dansk modstand og landsstyrets frygt for at tabe en folkeafstemning om suveræniteten og 4 års nedtrapning af bloktilskuddet. Men siden afslutningsdebatten i juni er landsstyret dog kommet et godt stykke hen imod større færøsk selvstændighed, og dette store fremskridt bekræftede statsministeren i sin åbningstale.

Landsstyret har brugt den lange og snoede sti til færøsk selvstyre, nemlig den 52 år gamle hjemmestyrelov. Den har vundet hævd og bruges af regeringen som en katekismus, hvad enten det gælder en uigenkaldelig overdragelse til landsstyret af retten til at udvinde olie i den færøske landsokkel, at reducere bloktilskuddet eller at overtage ansvarsområder som skolevæsen, forsorg, luftfart, radiokommunikation, skibstilsyn, beredskab til lands og vands, overvågnings- og redningstjenesten. Og det er trods alt store resultater i en valgperiode.

Regeringen modstod at bøje sig for landsstyrets forhandlingsoplæg om Færøernes politiske selvstændighed. Det kunne have medført, at landsstyret gik efter alt og intet opnåede.

Sidste vinter gik forhandlingerne i hårdknude, og de to modpoler søgte konfrontation og stilstand i hver sin skyttegrav. Polarisering ville passe nogle aktører ganske godt, men det huede ikke Folkeflokkens. Vi ville ikke, at landsstyret havde arbejdet forgæves og ville blive fældet i en folkeafstemning, som bloktilskudspartierne og rigstilhængerne så ud til at skulle vinde. Så den sunde fornuft var i selvstyrekoalitionen.

Evnen til at være økonomisk selvberende er en del af den kommende politiske virkelighed, som den færøske vælger i sidste instans må grunde sit valg på med hensyn til suveræniteten eller rigsfællesskab. Til den tid, snart eller senere, alt efter om der bliver fundet olie, vil afgørelsen træffes af hver færing på et fornuftsgrundlag, og sådan bør det være.

Da landsstyret i foråret lagde kursen om og vi besluttede at tage det selvstyre, som vi har forberedt økonomien til, vandt den resultatsøgende part i færøsk politik. Regeringen var fastholdt i sin egen retorik om bloktilskud og hjemmestyrelov og imødekom landsstyrets ønske om at sænke bloktilskuddet og overdrage tilsvarende ansvarsområder.

Folkeflokkens tror, at det har betydning for Færøernes følelse af selvverd, at vi bliver 350 mio. kr. mindre afhængige af danske tilskud. Økonomisk uafhængighed er grundlaget for